

(Beslutningsforslag nr. B 76).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Henning Rasmussen.

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov fra og med den 28. maj 1982 i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra a, jfr. stk. 4, på grund af sygdom.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Ole Espersen.

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov fra og med den 28. maj 1982 i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra d, jfr. stk. 4, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 2 medlemmer og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg herefter tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget.

541 Ft

Hr. *Henning Rasmussen* er valgt i Ribe amtskreds. Da både 1. stedfortræder for socialdemokratiet i denne amtskreds, forretningsfører Ervin Jensen, og 2. stedfortræder, kontorassistent Kirsten Andersen, er forhindrede, er stedfortræderlisten for socialdemokratiet i Ribe amtskreds udtømt, hvorfor det ledige mandat må overføres til Ringkøbing amtskreds. 1. stedfortræder for socialdemokratiet i denne amtskreds, fuldmægtig *Helmar Sørensen*, har erklæret sig villig til at indtræde som midlertidigt medlem i anledning af hr. Henning Rasmussens orlov.

Hr. *Ole Espersen* er valgt i østre storkreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for socialdemokratiet i denne storkreds, fuldmægtig *Hans Hækkerup*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med den 28. maj 1982 godkendes:

1. Fuldmægtig Helmar Sørensen.
2. Fuldmægtig Hans Hækkerup.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte. (Indførelse af statslån m.v.).

(Lovforslag nr. L 155. Fremsat 12/3 82. Første behandling 24/3 82. Betænkning 19/5 82. Anden behandling 25/5 82. Tillægsbetænkning 26/5 82)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 84 stemmer mod 14; 55 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. L 95. Fremsat 5/2 82. Første behandling 17/2 82. Betænkning 19/5 82. Anden behandling 25/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Om ganske kort tid vil lovforslag nr. L 95 lide en grum skæbne – forudsat, at det radikale venstre ikke har skiftet mening siden sidst – en mærkelig skæbne for et lovforslag, som bedre end noget andet tegner folketings situation i dag.

Lovforslag nr. L 95 indeholder to ting. For det første regler om udlandsdanskernes ret til at blive behandlet på danske sygehuse. For det andet et forbud mod private sygehuse gemt i bemyndigelsesparagraffernes usigtbare tågedis.

Årsagen til, at lovforslaget må lide den tort at blive gemt bort i statistikken over ikke-vedtagne lovforslag, skal findes i en ministers manglende fornemmelse for, hvad der rører sig i folket og folketings flertal, men også i et lille partis ophøjede fornærmethed over, at indenrigsministeren ikke ville dele lovforslaget i to. Fru Karen Thurøe Hansen og hr. Svend Erik Hovmand truede begge ved førstebehandlingen med at gå aktivt ind i politik. Man har talt om at få skilt det sure fra det søde, det vil sige udskilt forbuddet mod private hospitaler i form af et ændringsforslag. Det sagde bl.a. fru Karen Thurøe Hansen; hun talte meget længe om det sure og det søde, og det samme gjaldt hr. Svend

Erik Hovmand, der i sin indledning fortsatte, hvor fru Karen Thurøe Hansen slap, jfr. folketingets forhandlinger, 1981-82, 2. samling, sp. 2222.

Fremskridtspartiet stillede ved andenbehandling ændringsforslag, der udskilte forbuddet mod private hospitaler fra den øvrige del af lovforslaget. Stik imod sund fornuft stemte de partier, der havde bebrejdet ministeren sammenblandingen af forbud og udlandsdanskernes ret til behandling i Danmark, imod fremskridtspartiets ændringsforslag. Hvis indenrigsministeren ikke ville adlyde fru Aase Olesens ordre om at dele lovforslaget, så ville det blive stemt ned.

Lovforslag nr. L 95 endte således med at blive offer for den politiske syge hos det radikale venstre, en politisk sygdom, som specielt optræder hos et parti, der i længere tid har været tungen på vægtskålen. Sygdommen kaldes »Dr. Jekyll og Mr. Hyde-syndromet«, og det giver sig udslag i skiftende holdninger, særlig i pressede situationer op til grundlovsdag. Sygdommen kan hverken helbredes på offentlige eller på private hospitaler, kun ved folketingsvalg.

Fremskridtspartiet vil gå helhjertet ind for private hospitaler. Derfor stillede vi også det ændringsforslag, som de andre partier, i særdeleshed det radikale venstre på grund af fornærmethed, ikke kunne gå ind for.

Når vi om lidt har stemt hele lovforslaget ned, så tror man i venstre, hos de konservative, i CD og i det radikale venstre, at forbudsjævlen er afgået ved døden. Jeg er bange for, at det ikke er tilfældet, idet muligheden for at styre et forbud mod private hospitaler ligger ude i amtskommunerne, f.eks. i form af sygehusplaner og aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger. Amtets sygehusvæsen planlægges for 5 år ad gangen og skal i henhold til § 11, stk. 2, i lov om sygehusvæsenet godkendes af indenrigsministeren, og hvis der sker væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, skal det godkendes i henhold til § 11, stk. 3. Så kan man jo stille sig det spørgsmål, om oprettelsen af et privat hospital ikke hører ind under det, der kaldes »væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen«. I henhold til aftalecirkulæret har amtskommunerne i modsætning til tidligere direkte indflydelse på henvisning til og benyttelse af andre sygehuse.